

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
45
IN NEDERLAND 60 Cts.

WIN DEZE PRACHTIGE
FIAT 1100
EN NEEM DEEL AAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

1957

Meer dan 1.000 prijzen
VOOR EEN TOTALE WAARDE VAN
400.000 F.
EERSTE PROEVE IN DIT NUMMER

Verbeter de wereld

HET volgende gebeurde in een kantoor. Er waren twee mensen bij betrokken: een bediende en een loopjongen. De jongen had zo pas een reis gemaakt naar Rome met een jeugdgroep. De bediende vroeg hem:

— Wel, hoe is je reis naar Rome afgelopen?

— Ho, heel goed, dank u!

— Heb je de Paus gezien?

— Ja, mijnheer!

— En wat heeft de Paus gezegd?

— Hij heeft ons gezegd: « Verbeter de wereld! »

De bediende zat verstomd door dit antwoord, waar hij zich helemaal niet had aan verwacht...

— Wil je nu deze brief bij Marcel Martin brengen? vroeg de bediende even later.

— Bij mijnheer Martin, verbeterde de loopjongen beleefd.

En zo draagt hij er op zijn manier ieder ogenblik van de dag, bescheiden toe bij, de opdracht van de Paus te beleven.

Kuifje

ONDER ONS!

De Postbode wordt verwacht

Nilda M. Phompson, 2139 Agno Malate MANILA, Philippines, *verzamelt postzegels van alle landen. Ze is 25 j. oud en wenst een pennevriendin met het oog op het ruilen van postzegels uit alle landen. Schrijven in het Engels.*

Jan - Bernard Mekkering, Frits Ruysstraat, 37A, Rotterdam, *wil korresponderen met een jongen uit België, Duitsland of Frankrijk van 15 à 17 jaar. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Duits. Jan houdt van wielrennen, zwemmen, hardlopen en verzamelt lucifersmerken.*

Subroto Sapardaiv, Djl. Martimbang II, 1, Blok G. Kebajoran Baru, Djakarta (Indonesia), *wil graag korresponderen in het Nederlands of in het Engels met jongens uit Europa, Afrika en de Nederlandse Antillen om postzegels en prentjes te ruilen.*

Clara Dijselijnck, Stationsweg, 63, Terneuzen (Zeeuws Vlaanderen) Nederland, *is vijftien jaar oud en wenst te korresponderen met Kuifjeslezeressen uit het buitenland. Zij houdt veel van zwemmen en lektuur.*

Karel Moelants, Jef Lambeaustraat, 11, Antwerpen, *wenst opnieuw in kontakt te treden met Joetje en Djenny Ghan uit Indonesia. Deze beide Kuifjeslezers worden verzocht onze vriend Karel Moelants weer aan te schrijven.*

Eric Olyslaegers, Mechelsesteenweg, 70, Kontich, *is vijftien jaar oud en zou graag korresponderen met een katolieke Nederlandse scout.*

Frans Thys, Stationlaan, 4, Lier *zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van ongeveer tien jaar uit alle werelddelen. Frans is scout en verzamelt dokumentatie over vliegtuigen, auto's en moto's. Hij houdt ook veel van sport, bijzonder van roeien en golf. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.*

Felix Van Hoof, IJzeren leen, 54, Mechelen, *zou graag korresponderen met een jongen uit Canada van 15 of 16 jaar in het Frans. Felix houdt veel van lezen, zwemmen en verzamelt lucifersdoosjes.*

Roger De Ridder, St-Niklaas Instituut, steenweg op Bergen, 1421, Anderlecht, *wou graag korresponderen met Kuifjeslezers uit andere pensionaten in het Nederlands, Frans of Engels.*

André Blomjous, Catharinastraat, 16, Breda (Holland), *zou graag met Kuifjeslezers uit Holland, België of Frankrijk in het Nederlands willen briefwisselen.*

★

HALLO, HALLO, XAVIER EN JOS DENIES UIT OOSTMALLE

We vernamen dat jullie flink leren op school en dolgraag lezen. Fijn, hoor! We wensen jullie het beste toe en hopen dat Xavier weer op de been en helemaal genezen is.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Kid Ordinn viel in handen van Tex Hittay. Deze laatste schenkt hem het leven maar...

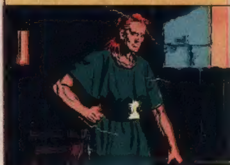
(Wordt voortgezet.

De gezellen van Harald verdwenen op geheimzinnige wijze. Har

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

...ekt hen vruchteloos en keert eindelijk naar zijn woning terug...

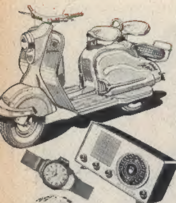

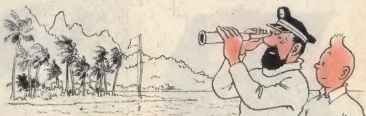
(Wordt voortgezet.)

VOOR 400.000 F. PRIJZEN!

DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

De schat van het PIEREWIT-EILAND

NEEM deel aan de Grote Prijsvraag en je maakt met Kuifje een boeiende en avontuurlijke reis naar het Pierewit-eiland waar er een fantastische schat begraven ligt.

Antwoord op de zes vragen die in « Kuifje » verschijnen en je hebt kans je deel te krijgen van de grote schat. Vergeet niet, dat je met deze Grote Prijsvraag prachtige prijzen kan winnen !

1ste PROEVE

DIT is de geschiedenis van een fantastische jacht op een schat. Lees ze aandachtig, want ieder detail heeft zijn belang, en kan je op het spoor brengen van de schat.

« Enkele tijd geleden bracht Kuifje zijn vakantie door » aan de Noordzee en vond op het strand van Oostende » een fles, aldaar door de vloed aangespoeld. Die fles » was oud en half bedekt met algen en schelpjes. Kuifje » was nieuwsgierig. Hij nam de fles en zag dat er een » vel papier in stak. Maar, ze was hermetisch gesloten » en hij had geen kurkentrekker bij zich. Hij wou de » fles niet breken en daarom nam hij ze mee naar huis » om ze daar te openen... ».

Toen kapitein Haddock tot daar gekomen was, onderbrak hij zijn verhaal, want hij kon zich niet meer herinneren in welk jaar deze episode juist gebeurd was.

Toen stelde Kuifje hem het vraagstuk als volgt voor : « Het jaar (tussen 1946 en 1953) is dit, waarvan de bij elkaar gevoegde cijfers, de leeftijd geven die men moet bereiken om stemrecht te hebben. De maand is diegene waarin de Geallieerden in 1944 in Normandië ontscheepten. En de dag ? Die kan je vinden indien je weet hoeveel muzen er zijn.

VRAAG : WANNEER SPEELDE DIT ZICH AF ?

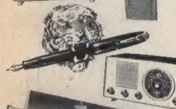
Jaar ? .... VOORBEELD

Maand ? .... VAN ANTWOORD :

Dag ? .... 1899 - december - 31

Je vindt het vervolg van deze boeiende geschiedenis in het jeugdweekblad KUIFJE van volgende week.

WELKE KLAS ZAL HET HALEN?

DIT jaar nodigt Kuifje alle scholieren en studenten uit SAMEN deel te nemen aan onze « Grote Prijsvraag ».

Hoe moet je dat doen ?

Het is eenvoudig : je leraar zal een formulier ontvangen. Op de voorzijde van dit formulier staan de zes vragen die je moet oplossen, op de keerzijde worden de namen en de volledige adressen van TEN MINSTE VIJFTIEN LEERLINGEN ingevuld. De naam van je school, van je leraar, de handtekening van je leraar en daarbij zes deelnemingsbons.

De vragen en het reglement van de « Prijsvraag voor de schooljeugd » ZIJN DEZELFDE als die voor de individuele deelnemers van de « Grote Prijsvraag », maar benevens de gewone prijzen, zijn er prachtige speciale geschenken voor deze prijsvraag voor de schooljeugd voorzien !

NEEM DEEL AAN DE PRIJSVRAAG VOOR DE SCHOOLJEUGD !

EERSTE PRIJS

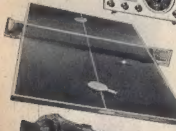
Een volledig KODAK stel, bevattend 1 camera; 1 projector; 1 klein scherm.	7.500 F.

TWEEDE EN DERDE PRIJS

Twee magnetofoons PHILIPS.	11.900 F

VIERDE EN VIJFDE PRIJS

Twee KODAK projectors 8 x 16 mm.	11.160 F.
25 ballen voor basket.	11.250 F.
25 albums over aardrijkskunde met chromo's.	
100 albums over aardrijkskunde (zonder chromo's). Totale waarde.	4.375 F.

OPGELET : Een reeks van zes bons genummerd van 1 tot 6 volstaat om deel te nemen aan de kollektieve KUIFJE'S PRIJSVRAAG VOOR DE SCHOOLJEUGD. Het feit dat je aan deze kollektieve prijsvraag deelneemt, sluit niet uit dat je individueel de antwoorden op de Grote Kuifje's Prijsvraag kan insturen. m.a.w. je kan tweemaal deelnemen : 1. individueel; 2. met je klasmakkers. Zoek 15 schoolmakkers en stuur ons van 11 december af je antwoord op het speciaal formulier.

KUIFJE'S PRIJSVRAAG Deelnemingsbon Nr 1

WACHT TOT JE HET SPECIAAL FORMULIER KRIJGT OM AL DE ANTWOORDEN SAMEN OP TE ZENDEN !

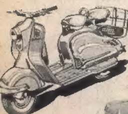
REGLEMENT

1. Aan de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG mogen al onze lezers en lezeressen van 7 tot 77 jaar deelnemen.
2. Ze omvat vijf proeven en een bijkomende vraag, die in zes opeenvolgende nummers van ons blad zullen verschijnen. De éérste vraag verschijnt in dit nummer.
3. De antwoorden op de zes vragen moeten ons SAMEN toegezonden worden op het antwoordformulier dat aan « Kuifje », nr 50, van 11 december toegevoegd wordt.
4. Om geldig te wezen, moeten er op ieder antwoordformulier zes deelnemingsbons genummerd 1, 2, 3, 4, 5 en 6, die in ons blad verschijnen, in de daarvoor voorziene vakjes gekleefd worden.
5. Iedere deelnemer mag meer dan een antwoordformulier insturen op voorwaarde echter dat op ieder antwoordformulier zes deelnemingsbons gekleefd zijn. Maar opgelet : ER WORDT SLECHTS EEN PRIJS PER DEELNEMER TOEGEKEND. Deze prijs wordt verleend op het best geklasseerde antwoord.
6. De antwoordformulieren moeten in een als brief gefrankeerde omslag gezonden worden naar : « Kuifje », GROTE PRIJSVRAAG, Lombardstraat, 24, Brussel, VOOR 15 JANUARI 1958 te middernacht. De poststempel geldt hier als bewijs. Aangetekende zendingen of zendingen die onvoldoende gefrankeerd zijn, worden niet aanvaard.
7. In de omslag mag alleen het antwoordformulier steken, geen brief of andere mededeling.
8. De juiste antwoorden op de vijf vragen berusten bij meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel.
9. Iedere konkurrent moet de beslissingen van de jury aanvaarden. Tegen deze beslissinge.. kan geen beroep worden aangetekend.
11. Het personeel van « Kuifje » mag niet deelnemen aan deze prijsvraag.
12. Het feit deel te nemen aan deze prijsvraag veronderstelt, dat de deelnemer ieder punt van dit reglement aanvaardt.

SENSATIONELE PRIJZEN

	1.	1 auto FIAT 1.100	76.700 F.
	2.	1 scooter prima N.S.U.	21.900 F.
	3.	1 piano HANLET	19.500 F.
	4.	1 televisietoestel PHILIPS	14.500 F.
5 tot	14.	10 radiotoestellen PHILIPS	15.750 F.
15 tot	24.	10 AJAX fietsen	22.500 F.
25 tot	34.	10 ping-pong tafels GOVERNOR	22.500 F.
35 tot	44.	10 platendraaiers MIGNON	9.900 F.
45 tot	69.	25 uurwerken HELVA	21.625 F.
70 tot	79.	10 vliegtuigen met explosiemotor (SCIENTIFIC)	7.600 F.
80 tot	99.	20 tenten GOVERNOR	13.000 F.
100 tot	199.	100 vulpennen LE TIGRE	40.000 F.
200 tot	209.	10 GEVABOX	3.250 F.
210 tot	229.	20 motorbootjes RUNABOAT	6.200 F.
230 tot	279.	50 paar rolschaatsen (CHRISTIAENSEN)	12.500 F.
280 tot	319.	40 straalrenwagens JETEX	7.200 F.
320 tot	329.	10 VICTORY platen microsillon	1.680 F.
330 tot	429.	100 dozen om een zeilboot te bouwen SAMPAN	13.000 F.
430 tot	454.	25 paar ping-pong raketten GOVERNOR	3.000 F.
455 tot	554.	100 albums van de LOMBARD COLLECTIE	6.900 F.
555 tot	654.	100 dozen MECCANO OO	6.000 F.
655 tot	754.	100 helikopters DINKY TOYS	5.100 F.
755 tot	1.004.	200 ganzenspelen KUIFJE en BOBBIE	5.230 F.
		50 albums over aardrijkskunde.	

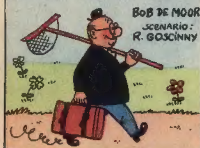

AJAX

NUMMERS VAN DE PRIJSVRAAG :
Indien je de nummers van ons weekblad wenst, waarin de Grote Prijsvraag verschijnt, kan je die aanvragen aan het adres van ons blad. Voor ieder nummer voeg je 8 frank in postzegels bij, 10 frank voor het buitenland.

MEESTER MUS GAAT OP REIS
BOB DE MOOR
SCENARIO: R. GOSCINNY

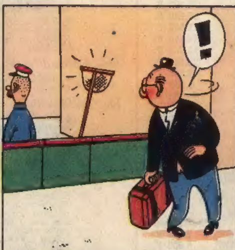

Ik ben blij dat ik enkele dagen aan zee kan doorbrengen. Dat zal me weer opknappen!

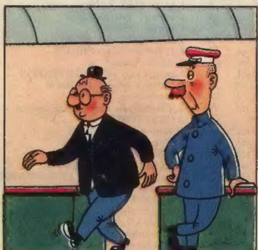

De trein vertrekt om 10 u. 30. Ik heb nog tijd...

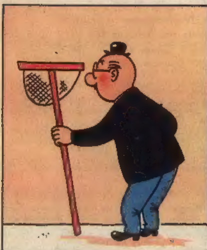

Waar is mijn kaartje?

Ha, ik heb het!

Ik heb de indruk dat ik iets vergeet...
5

!

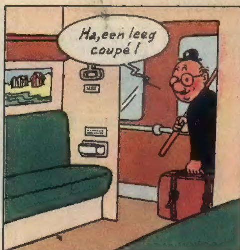

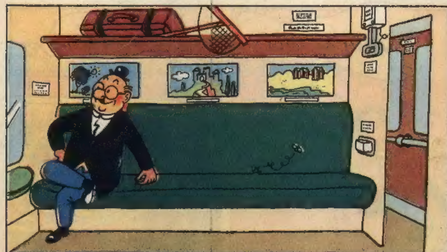

Hela, uw kaartje!

Mijn kaartje ligt op mijn koffer!
Je kan niet op de kaai zonder spoorkaartje!

Even later...
Wat een wereld! Ik heb een kaartje moeten kopen om m'n kaartje te gaan halen!

Ha, een leeg coupé!

?
Hector, hier is plaats!

Mama, ik wil naast het venster zitten!
Nest! Waar is Nest?
Hier ben ik, mama!
Ik ook!

Mama, ik heb honger!

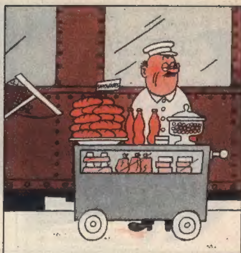

Nest, als je daar niet dadelijk uitkomt, zal ik je...

Mijnheer, wil je mijn hard gekookt ei niet breken?...
Maar ja jongen. Graag...

Hi! Hi! dat is een rare mijnheer!
Hector, ik zei het nog: Die eieren zijn niet gekookt!

Einde

Volgende week : SIGNOR SPAGHETTI

ATOOM EN EDELSTEEN

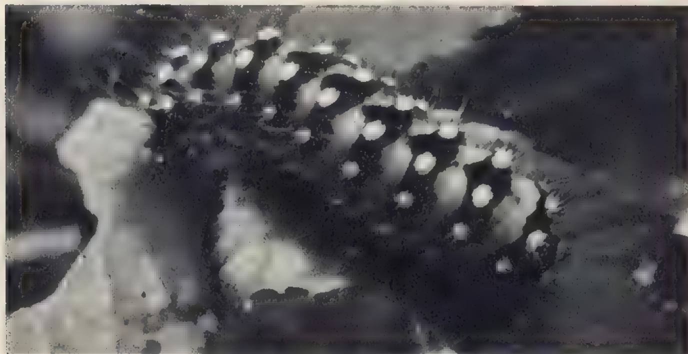
HET was net of de aarde werd opgelicht. Dan zakte ze langzaam, terwijl een enorme stofwolk ten hemel steeg. »

Aldus kommenteerde een getuige de eerste onderaardse atoomontploffing. Het experiment had plaats in de woestijn van Nevada op een diepte van 250 m. De galerij had een lengte van 650 m en was in zigzag gegraven om het uitspuwen van stenen te verhinderen en aan de luchtdruk een uitlaapklep te geven.

De geleerden menen, dat de hitte en de drukking zekere rotsen hebben doen smelten en er aldus edelstenen zoals robijnen en saffieren, en zelfs diamanten zijn ontstaan. Zekerheid kregen zij daarover niet, want de radioactiviteit is in de galerij zó groot dat niemand er kan binnen treden alvorens er een eeuw verlopen is.

DE KLEINE JUNGLE VAN HET Groene Dal

18. - DE RUPSEN

DE rupsen zijn de kinderen van de vlinders. Heel hun leven eten zij de bladeren van bomen en planten op, maar denk niet dat de rups om het even welk blad eet. Neen, ze is kieskeurig.

— Proef even van dit beukenblad, mijn beste!

— Ho neen, dank je! Ik verdraag alleen het blad van de jonge notenboom!

Een rups is week en sappig en dient als voedsel voor heel wat lekkerbekken. Je weet wel dat de vogels bijzonder gesteld zijn op rupsen.

De sluipwesp eet ze ook en heeft bovendien de zonderlinge gewoonte haar eieren in het lichaam van de rupsen te leggen. Sommige rupsen zijn naakt maar andere hebben een pels van lange haren. Die haartjes steken en de jonge vogel die zulk een rups opeet, vindt het gewoonweg akelig en interesseert zich later nooit meer voor zo'n behaard insekt!

Volgend artikel : BABY-WATERJUFFER

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE ZESDAGEN

DE winter is het seizoen van de zesdagen, d.w.z. van de renners die in een velodroom gedurende zes dagen en zes nachten ononderbroken rijden.

★

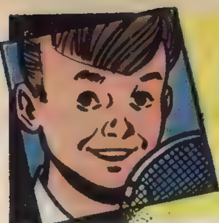
De direkteurs van de sportpaleizen of velodrooms onderhandelen thans met de managers en vanzelfsprekend is er sprake over geld en nog eens geld. De direkteurs die zesdagen organiseren, doen soms alsof zij zo'n feest alleen op touw zetten om de renners plezier te doen, om hun een boterham te gunnen. Natuurlijk is dit niet waar! Wij moeten echter toegeven dat de renners steeds veeleisender worden en meestal hebben de supporters hieraan schuld. De organisators van een zesdagen aarzelen niet 100.000 F. uit te keren om Fausto Coppi er toe te bewegen op te treden. De campionissimo rijdt in principe in de winter niet. Je begrijpt, dat er enkele duiten moeten aan vastzitten om hem van gedacht te doen veranderen.

Er is nog een andere kampioen die met heel wat duiten gaat strijken: Rik Van Steenbergen. Onze Rik is een fenomeen, hij rijdt heel het jaar door. Hij is wereldkampioen, betwist klassieke wegritten, is een uitstekend sprinter en staat bovendien in de zesdagen zijn mannetje.

Een paar dagen geleden zei Bobet mij het volgende:

— Ik bereid de wedstrijden die ik moet betwisten zorgvuldig voor. Mijn persoonlijk vliegtuig brengt me in een rekordtijd naar de plaats van vertrek. Ik ben dus hoegenaamd niet vermoeid. Ik heb steeds mijn eigen verzorger en nog veel meer. De dag van het « Critérium des As » te Parijs zag ik natuurlijk Van Steenbergen. Deze had 's zaterdags te voren een wedstrijd betwist. Hij was 's nachts naar Parijs gereden, had niet meer dan twee of drie uren geslapen en 's zondags nochtans won hij. Hij had op ons zelfs een voorsprong van 2 min. Daar sta ik van te kijken!

Er zijn echter ook nog de kleinere renners, die rijden om ook een plaatsje in de zon te krijgen. Zij verdienen natuurlijk heel wat minder!

JARI en de KAMPIOEN

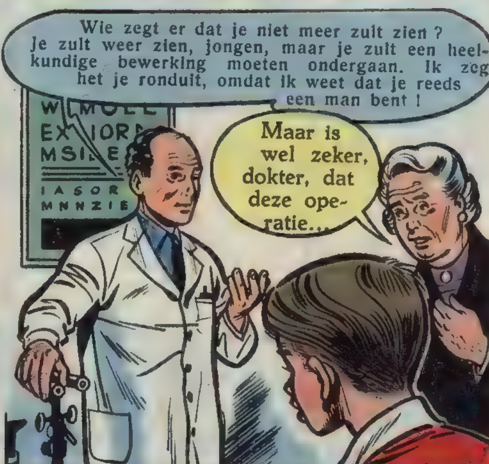

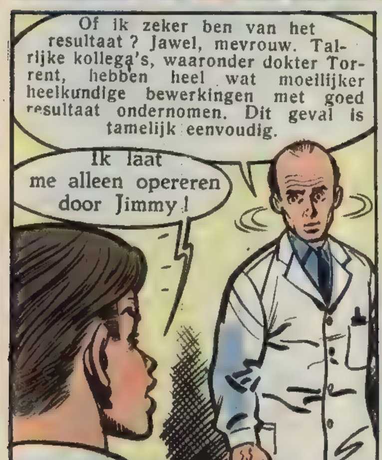
door RAYMOND REDING

Enkele dagen verliepen sedert het ongeluk van Jari. Op een avond stelt de jongen vast dat hij blind is...

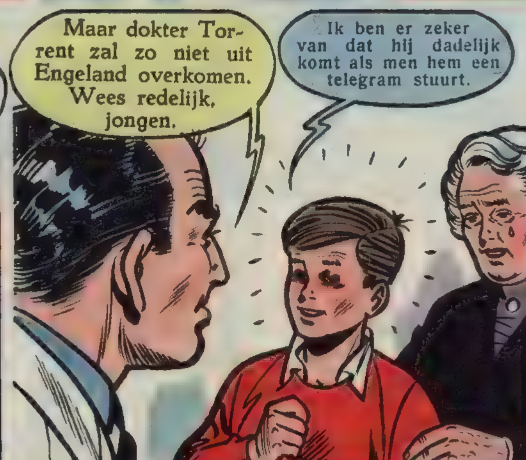

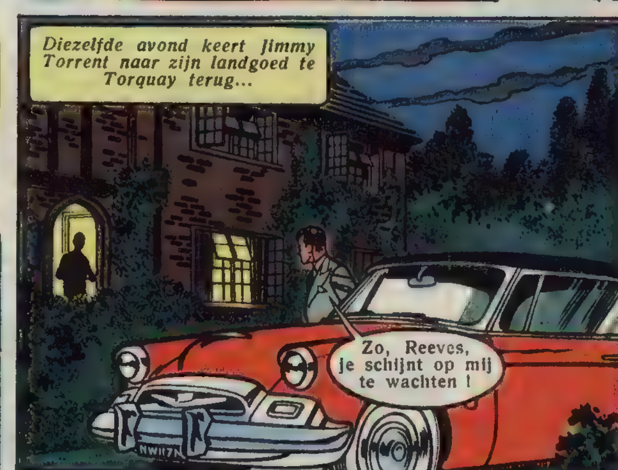

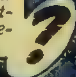

(Wordt voortgezet.)

DAVID TEGEN DE REUS

EEN VERHAAL VAN Y. DUVAL — GEILLUSTREERD DOOR D. ATTANASIO

PETER JORDAN trok zo hard aan de teugels om z'n paard tot staan te brengen, dat het dier uitgleed en de vuurgensters uit z'n hoeven sprongen.

— Kilmon is ontsnapt ! riep hij de sheriff toe die voor zijn huis in de zon zat en rustig z'n pijp rookte.

— Kilmon de scherpschutter is ontsnapt ? Maak me geen grapjes wijs, Peter ! Uit de gevangenis van Jarestown komt niemand uit ! antwoordde de sheriff en klopte flegmatiek z'n korte pijp tegen de hiel van z'n laars uit.

— Ik maak geen grapjes, sheriff. Ik kom zo juist van de stad en daar praat men over niets anders. Kilmon heeft een bewaker doorheen de tralies bewusteloos geslagen toen deze met het avondeten kwam. Kilman rukte de sleutels uit de hand van de arme man, trok diens uniform aan en profiteerde van de aflossing van de wacht om buiten te geraken.

— Is dat echt waar ? Ben je er zeker van ?

— Heel zeker. Een boer heeft de uniform van de bewaker in z'n schuur gevonden. Kilmon had die niet meer nodig want hij had een werkpak van de boer ontdekt !...

De sheriff en de jongeman bekeken elkaar een ogenblik zwijgend.

— M'n beste Peter, als Kilmon ontsnapt is, mogen wij ons aan het ergste verwachten. Die schurk komt beslist onze kant uit en heeft slechts één wens : wraak nemen. Alle inwoners van ons dorp hebben toch de handen in elkaar geslagen om hem gevangen te nemen. Te paard ligt Kalma-City slechts vier uren van Jarestown, nietwaar ?

— Ikzelf heb er iets minder dan vier uren over gedaan, sheriff.

— Zelfs indien hij omwegen maakt, kan hij hier zijn voor de nacht valt. We moeten iedereen verwittigen, Peter. Kilmon heeft het wellicht speciaal op mij gemunt maar ik geef toch geen rode duit voor het leven van diegenen die met mij zijn hut belegerden... Herinner je je nog hoe we hem uiteindelijk bewusteloos en door drie kogels getroffen hebben opgeraapt ? Toen hij weer bij kennis kwam, schreeuwde hij : « Ik zal wraak nemen, lafaards. Ik zal wraak nemen ! Honderdvoudig zullen jullie me dat betalen ! »

— En of ik het me herinner ! We belegerden hem sedert de vroege morgen en hij was er in geslaagd Lanson, Patrick en Nausina te treffen. De hoefsmid Nausina bleef er gebrekkig van. Het waren harde dagen voor ons want Kilmon was een scherpschutter en nooit zag men hem zonder z'n karabijn...

* * *

DE nacht kroop traag voorbij. Te Kalma-City deed niemand een oog dicht. Het dorp lag klein en verloren ■ midden van de uitgestrekte vallei en het was onmogelijk met de dorpen in de omgeving kontakt te nemen. Vensters en deuren waren goed gesloten en wie een revolver of een jachtgeweer bezat haalde z'n wapen uit en laadde het. Bij het minste gerucht sprongen de inwoners van Kalma-City overeind en loerden door een spleet van de gesloten luiken. Kilmon, de bandiet, kwam echter niet opdagen. De volgende morgen aarzelden velen om buiten ■ gaan. Die Kilmon was zo geslepen ! Wie weet hield hij zich niet achter een hoek verborgen... De boeren en de winkeliers die de gevaarlijke bandiet een jaar geleden hadden belegerd, beefden nu bij de gedachte dat hij plotseling voor hen kon staan, dat hij heimelijk in hun woning kon binnendringen om z'n wraak te koelen.

Kilmon bleef onzichtbaar. Drie dagen verliepen en toen hoorde men de gedachte opperen, dat een man die uit de gevangenis ontsnapt is, zich uit de voeten maakt en de afstand tussen z'n eigen persoontje en de politie liefst zo groot mogelijk maakt.

— Kilmon heeft de vrijheid boven de wraak verkozen, zei Ted Lanson de dikke burgemeester. Het feit dat hij ons nog geen bezoek heeft gebracht, betekent dat hij naar Texas of naar Nieuw Mexico is gevlucht.

Langzamerhand werden de inwoners van Kalma-City minder voorzichtig, ze namen minder voorzorgsmaatregelen en na twee weken sliepen zij gerust op hun twee oren. Kilmon-de-bandiet-met-de-karabijn was vergeten. Iedereen deed alsof Kilmon nog steeds veilig achter slot en grendel zat.

* * *

HET was volle zomer en de zon stond hoog aan de schitterend blauwe wolkenloze hemel. Het was heet en alle mannen en vrouwen van Kalma-City werkten op het veld om de oogst binnen te halen. Zij die geen akkers hadden en geen oogst moesten binnen halen, hielpen de boeren bereidwillig een handje want in een landbouwstreek weet iedereen hoe belangrijk het is dat de oogst tijdig onder dak komt.

De school van Kalma-City geleek op een grote schuur en paalde aan het gemeentehuis. Juffrouw O'Brien zwaaide er de scepter. Ze werd al een dagje ouder en had met de levendige dorpsjeugd heel wat te stellen. Ze was bovendien postbediende en liep nu en dan eens naar het postkantoortje dat naast de school gelegen was. Veel werk had ze daar niet want het was hoogstzelden dat een inwoner van Kalma-City zegels öf wat dan ook van de post nodig had. Juffrouw O'Brien had de vensters wijd opengezet en gaf rekenles. Het weer was te mooi en te warm om te rekenen en de meisjes en jongens volgden verstrooid en slaperig. Die van de laatste bank waren ingedut... In een hoek van de klas stond Jimmy Nausina, de zoon van de hoefsmid. Hij was gestraft en dat was beslist niet de eerste keer ! Jimmy was een olijke guit die moeilijk kon stilzitten. Hij was in de hoek gevlogen omdat hij z'n slinger

VERVOLG OP VOLGENDE BLZ.

DAVID TEGEN DE REUS

VERVOLG VAN BLZ. 13

mee in de klas genomen had en... ja, wat doet een rakker met een slinger? Hij mikte er proppen papier en keitjes mee naar zijn klasmakkers en soms kwam er ook wel eens een op de lessenaar van juffrouw O'Brien terecht. Deze laatste had het gevaarlijk speeltuig in beslag genomen en ze was vast besloten het niet spoedig aan de eigenaar terug te geven!

Heel de klas dutte vredig in op een regel van drie, toen men de galop van een paard kon horen. Het stopte vlak voor de school. Een vreemdeling, gekleed met een geruit hemd en een zwarte vilten deukhoed op het hoofd, verscheen in het vensterraam.

— Stil blijven zitten! beval de vreemdeling. Jij ook, ouwe heks. Roer je niet. Ik heb gezien dat de oogst wordt binnen gehaald; iedereen is weg... Prachtig. Tussen die bengels hier zit de dochter van de burgemeester en de dochter van de sheriff.. Ja, daar zijn ze. Ik herken ze. Kom naar hier!

De vreemdeling hield de zwarte loop van zijn geweer op de kinderen gericht en deze laatsten roerden zich niet.

— Dat zal ik nooit toelaten. Je bent een schurk! riep juffrouw O'Brien die eensklaps begreep wat de man in het schild voerde.

— Hou je mond, ouwe, en blijf rustig zitten anders...

De man richtte zijn wapen op de onderwijzeres, kwam de klas binnen en sleurde de twee verschrikte en wenende kinderen van hun bank.

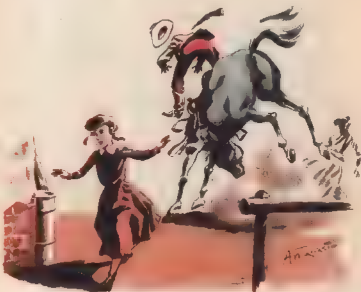
— Blijf allemaal zitten en gil niet of ik schiet. Begrepen?

Hij duwde de twee kinderen met de knie voor zich uit en hield zijn karabijn strak op de overige leerlingen en de juffrouw gericht.

— Wat 'n ramp! Wat 'n ramp! stamelde de oude onderwijzeres.

De man liep met de kinderen naar zijn paard dat op hem wachtte.

De kinderen zaten daar als verstijfd van schrik en verroerden geen vin. Het was doodstil in de klas. Ongemerkt was Jimmy Nausina uit de hoek naar de lessenaar van de juffrouw geslopen en had zijn slinger gegrepen. Hij liep er mee naar het venster en zag Kilmon, die te paard was gesprongen en zich bukte om de twee wenende meisjes op te tillen en voor zich in het zadel te zetten. Jimmy mikte zorgvuldig en liet dan de gespannen elastiek schieten. Een ronde steen kwam vlak op de neus van het paard terecht dat schrok en plotseling opzij sprong, zodat de gebukte ruiter uit het zadel viel en met zijn hoofd op de grond terecht kwam. Half bewusteloos bleef hij liggen

Jimmy wipte vliegensvlug langs het venster buiten, raapte de steen op en spande zijn slinger opnieuw.

— Roer je niet... Blijf liggen... Ik maak geen grapjes, dat mag je vrij geloven. Ik heb reeds kwartels neergeschoten die heel wat verder van mij af waren en bovendien zoveel kleiner zijn dan jij, Kilmon!

* * *

HET is aldus dat Kilmon-de-bandiet-met-de-karabijn werd gevangen genomen, dank zij de moed en de koelbloedigheid van een jongen die niet altijd braaf was op school maar bewees dat hij z'n man kon staan. Misschien had de speelzieke rakker ook wel erg goed geluisterd toen de juffrouw had verteld van de kleine David die de strijd aanging met de reus Goliath en de reus overwon!

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bill spande een valstrik om Bert Carver te vangen. Deze laatste liep er blindelings in...

DE ONTSNAPPINGSPOGING VAN CARVER

BUFFALO BILL bekeek Bert Carver een ogenblik half lachend, half spottend en zei: « Mag ik je er op wijzen dat je er bent ingelopen. Hoe kon een oude vos nog zo dom zijn? Die geschiedenis van de postkoets stonk zeven uren boven de wind naar het opzet. Tot op het laatste ogenblik twijfelde ik er aan of je wel in het net zou vallen. Je deed het, dus einde goed, alles goed! We leveren je aan de politie uit... » De ogen van de outlaw vonkten van haat.

PLOTSELING boog hij het hoofd en stormde op Wilson af, die op minder dan een meter van hem stond. Hij wierp deze laatste achteruit en liep pijlsnel naar de rotsen toe. Buffalo Bill schoot in de richting van de vluchteling, maar geen enkele kogel raakte Carver. Enkele sekonden later sprong de bandiet te paard en verwijderde zich in galop. « Let op Slim! riep Buffalo Bill zijn luitenant toe. Ik achtervolg Carver! » Met één sprong zat hij te paard en zette hij de helse achtervolging in.

CARVER had vijfhonderd meter voorsprong, maar zijn paard was minder snel en bovendien was hij niet gewapend. Twee keren riep Cody de bandiet toe dat hij zich zou overgeven, maar dat was tevergeefs. Toen Carver nog slechts een voorsprong van een vijftigtal meters had, zwenkte hij plotseling rechts om en reed in snelle vaart op de ravijn, die een halve mijl van daar gelegen was, toe...

« CARVER, ben je gek geworden? Je rijdt te pletter! » schreeuwde Buffalo Bill. Carver antwoordde echter niet en hij reed voort. Dan weerklonk er een ijselijke gil. De outlaw en zijn paard verdwenen in de ravijn. Twee minuten later sprong Buffalo Bill aan de rand van de afgrond van zijn paard. Hij staarde in de diepte en alhoewel er weinig kans toe bestond Carver nog levend terug te vinden, ging hij voorzichtig naar beneden. Hij wou toch weten hoe het met de outlaw was afgelopen. Ten koste van een bijna bovenmenselijke inspanning, bereikte hij na een half uur een smal platform, waarop Carver lag...

HIJ was niet dood, zijn hart sloeg nog zwak. Op het ogenblik dat Cody zich over hem boog, opende hij de ogen. « Je wou er zeker van zijn dat ik dood was, murmelde hij met gebroken stem. Wees gerust, dat zal niet lang meer duren... Maar ik heb geen spijt over wat ik heb gedaan. Het is beter zo te sterven, dan aan de galg te bengelen. » Cody opende zijn drinkfles en stak ze tussen de lippen van de stervende. « Drink een slok, zei hij, dat zal je deugd doen. » — « Dank je, antwoordde Carver nadat hij een lange teug genomen had. Je bent eigenlijk geen slecht mens... Indien wij aan dezelfde kant hadden gestaan, zouden we misschien vrienden geworden zijn. » Daarop sloot Carver de ogen en zijn hoofd viel levenloos in de armen van Cody. Hij was dood. « De Far West telt een desperado minder, dacht Buffalo Bill. Die Carver was een schurk, maar hij had moed, dat moet ik toegeven. Wij zullen hem hier uithalen en hem een fatsoenlijke begrafenis geven. »

EEN uur later reed Buffalo Bill in gezelschap van Hickok en van Wilson en Clark, die Slim O'Connell scherp in het oog hielden, naar Twin Falls terug. Een nieuwe episode van hun avonturen op de prairie was hiermee ten einde. Dank zij de legendarische Buffalo Bill was de vrijheid in die uithoek nogmaals hesteld. Nog zou Buffalo Bill niet op zijn lauweren rusten, hij ging nieuwe avonturen tegemoet en daarover vertellen we volgende week.

EINDE

DE SPOORPIRATEN

DOOR K. Mach...

De spoorpiraten hebben zich meester gemaakt van een pantserw...

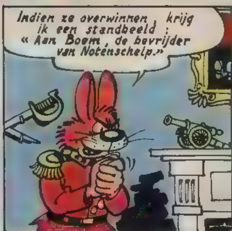

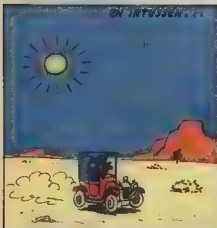

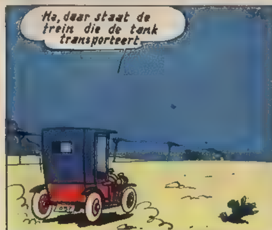

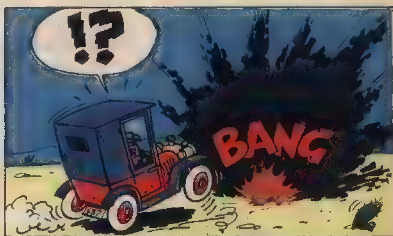
n. De autoriteiten van Notenschelp zijn op hun hoede...

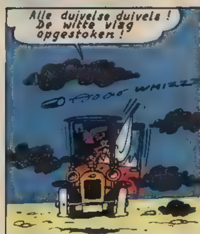

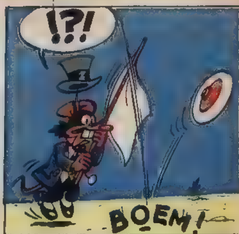

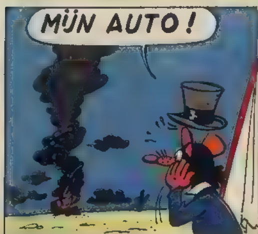

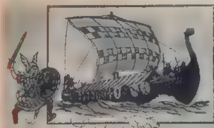
DE KUIFJE'S BON

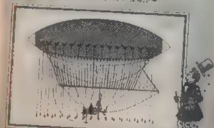
Laat er geen enkele voorbij gaan!

Met de KUIFJE'S BONS kan je kosteloos een sensationele encyclopedie over de verschillende vervoermiddelen samenstellen: de Marine, de Luchtschepen, de Vliegtuigen, de Auto's, enz...

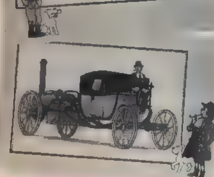
Deze prachtige chromo's zijn verkrijgbaar per reeksen van zes in ruil van **100 Kuifje's punten.**

Beschikbaar: **DE MARINE**: tien reeksen.
DE LUCHTSCHEPEN: zes reeksen.
DE VLIEGTUIGEN (oorsprong): tien reeksen.
DE VLIEGTUIGEN (oorlog): tien reeksen.

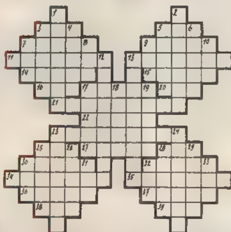
Wens je de volledige lijst met al de geschenken van de **KUIFJE'S BONS**, vraag dan de catalogus met de geschenkenlijst aan de **KUIFJE'S BON, 24, Lombardstraat BRUSSEL.**

Je bons stuur je naar hetzelfde adres.

GESCHENK - VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

SPEEL MET ONS MEE!

KEERWOORDRAADSEL

3	7	Samenstel van geldende rechtsvoorschriften
5	9	Tam, gedwee
7	3	Onbarmhartig, zonder medelijden
9	5	Hemelbrood, het voedsel der woestijn
11	1	Edelman, die een leen had ontvangen
13	2	Moeilijk te smelten metaal
14	4	Vervelende prater, zeurkous
15	6	Jongen
16	8	Mannetjesbij
17	17	Vertegenwoordiger
20	10	Vierhandig dier
21	12	Telwoord
22	18	Eénjarig paard
23	13	Soort van aap
25	30	Japanse munt
27	19	Dwingeland
28	32	Soort van slede
30	25	Min of meer loodrecht
32	28	De golven van de zee
34	23	Wezen, half vrouw, half vis
35	24	Granietachtig gesteente
36	26	Stad in Frankrijk
37	29	Alle twee
38	31	Waterplant
39	33	Ontkenning

DE ZONEN VAN LAMBIK

GEEN A-GRIEP MEER!

HET was koud en Jan die door de stad wandelde voelde zich niet lekker. Eensklaps zag hij in het uitstalraam van een apoteker: « Met een fles VIXI geen Aziatische griep meer!

— Dat is het wat ik hebben moet, zei Jan. Hij stapte de winkel binnen en kocht de fles. De volgende dag was hij werkelijk ziek. Hij kon haast niet meer

spreken en woedend liep hij terug naar de apoteker.

— Mijnheer, wat heb je mij gisteren aangesmeerd? Ik stik bijna!

— Ha? Een fles Vixi?

— Ja, een fles Vixi?

— Mijnheer heeft ze misschien uitgedronken?

— Ja, dat heb ik!

— De vloeistof was bestemd om je schoenen in te smeren. Ze blijven dan waterdicht en je krijgt geen natte voeten meer die, zoals je weet, de A-griep kunnen veroorzaken!

DE BRUG

TE Hamilton in Canada werd een meer dan 20 meter lange, ijzeren brug gestolen. Die brug weegt zo maar eventjes honderd ton. Hoe de dieven ze konden meenemen? Een raadsel. Van de dieven en hun brug is trouwens tot op heden geen spoor te bekennen!

OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

S	L	A	K		J	I	K		B	E	E	R
N	■	R	A	A	T	■	E	V	E	R	■	A
I	K	■	P	L	A	T	V	I	S	■	H	A
P	A	P	■	K	R	O	E	S	■	P	O	F
	A	A	S	■	E	E	R	■	D	I	E	
G	R	A	T	E	N	■	S	I	R	E	N	E
O	■	R	I	E	■	■	■	N	A	P	■	E
M	A	B	E	R	A	■	M	A	N	E	G	E
	P	E	R	■	M	I	A	■	K	R	O	
H	E	N	■	V	O	O	R	N	■	Z	O	M
E	N	■	B	E	E	S	T	E	N	■	R	A
L	■	S	N	E	B	■	E	T	E	N	■	K
A	N	I	O		E	E	R		L	O	R	I

EEN PUIKE KACHEL

Dame: Brandt de kachel die je me brengt wel goed? Geeft ze genoeg warmte?

Besteller: Een puike kachel, mevrouw! En of ze warmt! Haha, alleen van ze naar boven te dragen zweet ik!

MET DE SCHIL

Dokter: Je moet meer fruit eten. Fruit met de schil want in de schil zitten de vitaminen. Welk fruit eet je liefst?

Patient met een diepe zucht: Kokosnoten!

WIE BEN IK?

Er zit een mannetje onder de oven.
Het lapt er zijn broekje van onder naar boven.
Zonder draad en zonder naald.
Maakt het toch een fijne naad.

(·uıds ǝp)

DE KLEINE RADIO

Een dame bestelde bij een radioverkoper een nieuwe radio.

— Welke radio wenst U, mevrouw?

— Een radio met korte golf want mijn appartement is tamelijk klein!

DE VERGISSING

— Is het hier dat ik de laatste keer m'n haar heb laten knippen? vroeg een jongeman met haar tot over de kraag van zijn jas op misprijzende toon en ging in een zetel zitten.

— Neen, hier was het beslist niet, antwoordde de kapper nijdig, ik woon hier nog maar twee jaar!

GOED NIEUWS

TWEE vrienden, beiden echte snoevers kampeerden in het hartje van Afrika.

— Ik durf wedden dat ik, eer er een half uur verlopen is, terugkom met een leeuw, zei Tom.

— Goed, we wedden voor duizend dollar, antwoordde Jim.

Tom nam zijn geweer en vertrok. Een half uur later verscheen in de tentopening... een leeuw die vroeg:

— Ken jij een zekere Tom?

— Ja, antwoordde Jim lijkbleek.

— Dan heb ik goed nieuws voor je... Hij moet je duizend dollar!

WETENSCHAP EN AVONTUUR

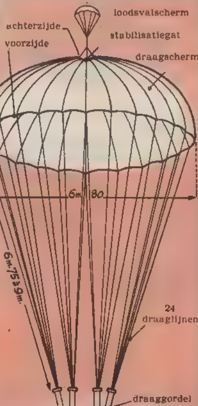
GEVAARLIJKE BEROEPEN

4.

De Parachutisten

IN de XIVe eeuw bestond er in China reeds een soort parachute, waarmee men zich van een toren kon werpen tot vermaak van de keizer. Soms bracht men het er heelhuids af, soms ook niet... De eerste, laten we zeggen moderne parachute, werd uitgevonden door Montgolfier in 1777. Het was en halve bol met een diameter van 2,50 m. De geschiedenis van het valscherm begint echter daar, waar die van het vliegtuig aanvangt. Voor de piloot in het vliegtuig immers was het valscherm een middel om, in geval van nood, zijn leven te redden. De parachute moet gelijke tred houden met de evolutie van het vliegtuig, want anders is het totaal overbodig.

HET valscherm is gemaakt van een lichte maar stevige stof, zoals zijde, katoen of nylon. Al naar gelang het type, varieert de oppervlakte van 38 tot 60 m2. Een valscherm heeft verschillende draaglijnen, die samengesteld zijn uit ettelijke op elkaar genaaide banden. De vele naden maken het geheel steviger. De draaggordel is samengesteld uit verschillende riemen, die zodanig aan het valscherm gehecht zijn dat de schok, die de parachutist voelt op het ogenblik dat zijn valscherm opengaat, gelijkmatig verdeeld is. Het valscherm is geplooid en wordt in een zak gestoken.

Automatische valscherm (voor soldaten die afgeworpen worden.)

Manuele valscherm

EEN nieuw model van valscherm probeert men eerst in het laboratorium,
in het atelier, dan hecht men het aan een stropop en uiteindelijk
geeft men het aan een parachutist. Een nieuw valscherm wordt niet door
beginnelingen beproefd, maar door parachutisten met veel ervaring.
Het automatisch valscherm, dat gebruikt wordt door soldaten die worden
afgeworpen, wordt geopend door een treklijn, die vast verbonden is aan
het vliegtuig dat verlaten wordt.
Het manuele valscherm wordt geopend door de valschermspringer zelf
en dit op het door hem gewenste ogenblik. Er is ook nog het valscherm
dat automatisch opengaat op een bepaalde hoogte. Dit systeem wordt
gebruikt in geval de piloot in nood verkeert en hij niet meer in staat
is zijn valscherm zelf te maneuvreren. De valschermspringers, en vooral
dan deze welke nieuwe valschermen proberen, moeten steeds in een uit-
stekende gezondheid verkeren en bovendien regelmatig oefenen.
Een van de eerste parachutisten was de Rus Evdokimov. In 1935 sprong
hij van een hoogte van 8.000 meter. Even later viel hij te pletter toen
hij trachtte zijn eigen rekord te verbeteren. In 1938 sprong James William
van een hoogte van 11.265 meter en opende zijn valscherm pas op 90 meter.
Niet lang nadien stortte hij tijdens een meeting te pletter. (Zijn valscherm
was in een fakkel gedraaid.) Tijdens zijn laatste val had hij een kleine
zendpost mee en gedurende zijn sprong en tot op enkele meter van de
grond kommenteerde hij met kalme stem zijn indrukken.

PHIL DAMBLY

JE weet wel dat het valscherm in een straalvliegtuig geen nut meer heeft en daarom heeft men er reeds iets anders op gevonden, nl. de schietstoel. De beste Franse parachutist, A. Allemand, werd toen hij een schietstoel beproefde zwaar gekwetst aan de heupen. Anderhalve maand bleef hij in de plaaster. Dank zij zijn energie en volharding, leerde hij opnieuw gaan, maar springen kan hij sedertdien niet meer. De sprong van A. Allemand bewees dat de weerstand van de lucht bij hoge snelheid een menselijk lichaam kan breken. Sedertdien is er alweer veel verbeterd en thans kunnen ook de piloten met een snelheid van 1.200 km per uur met een schietstoel uit hun vliegtuig geraken en veilig landen.

De Engelse schietstoel Martin-Baker MK 4

(Wordt voortgezet.)

PIETER PAUL

RUBENS

DE PRINS VAN DE VLAAMSE SCHILDERKUNST

Tekst en illustratie van FERNAND CHENEVAL

IN het jaar 1588, op de baan naar Antwerpen...

Kijk, men kan de toren van de katedraal reeds zien!

Is Antwerpen zo mooi als Keulen, moeder?

Maar jazeker, Pieter. Je vader en ik zouden Antwerpen nooit verlaten hebben zonder de terreur van de hertog van Alva. Dat is nu twintig jaar geleden.

Zijn dat Spaanse soldaten, moeder?

Ja, jongen, maar er is weer vrede in het land, en we moeten hen niet meer vrezen!

De teruggekeerde bannelingen melden zich aan bij de stadsmagistraat.

Mevrouw, aangezien uw echtgenoot voor zijn dood te Keulen het protestantisme had afgezworen, en weer katoliek was geworden, kunnen we uw goederen terugschenken.

Ik veronderstel, mevrouw, dat u uw kinderen die in Duitsland geboren werden als goede Vlamingen heeft opgevoed?

De stadsambtenaar kon natuurlijk niet vermoeden, dat de jongste van de zeven zonen van mevrouw Rubens, de kleine Pieter-Paul Rubens, de beroemdste burger van Antwerpen zou worden.

Op school blijkt Pieter een vlijtig en begaafd leerling te zijn. Soms kopieert hij naïeve illustraties uit de Bijbel.

Moeder, ik zou toch zo graag willen schilderen...

Het is niet om schilder te worden dat je Latijn leert. Je moet stadssekretaris worden zoals je vader!... En om goede manieren te leren zal je nu als page in dienst treden bij de gravin de Lalaing.

Maar het pageleven bevalt de jonge kerel niet, en wanneer hij vijf minuten vrij heeft, zet hij zich telkens weer aan het tekenen.

Goede morgen, Jan! Ben je vergeten dat we vandaag de gouverneur ontvangen, en dat je je mooiste pak moet aantrekken?...

Ik weet het wel, Pieter... Maar ik heb geen livrei meer... Ik heb mijn livrei moeten verkopen om speelschulden te betalen!

Maar dat is erg, hoor!

Ik kan het me voorstellen! Ze zullen me wegjagen en me in het publiek door de beul te hebben laten afranselen!

Wacht even... Ik heb een idee!...

Het ogenblik is aangebroken waarop al de pages aangetreden staan in hun mooiste pak...

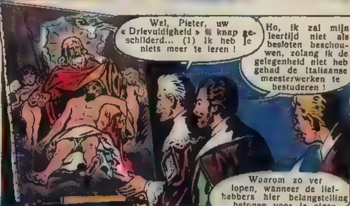

U heeft de reputatie uw hof zeer goed te kleden, mevrouw.

De geborduurde mantels van de pages moeten elk op zichzelf een fortuin kosten ! Laat ons die eens van nabij bekijken...
Wat ?

Maar, dat is PAPIER ! Beschilderd papier ! En zéér handig geschilderd, verdorie !
Hoe is dát mogelijk?

De volgende dag.
Ik begrijp dat je een kameraad hebt willen redden, mijn beste jongen, maar de kwade tongen zullen natuurlijk niet nalaten te vertellen dat ik mijn pages met papieren klederen uitdos !

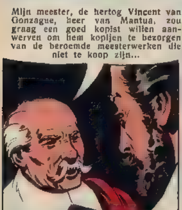

Ten gevolge van dit incident laat de familie van Pieter Rubens de jongen eindelijk de schilderkunst leren. Zijn voornaamste leraar is de geraffineerde Otto Venius, de officiële schilder van het hof van Brussel.

Wel, Pieter, uw « Drievuldigheid » is knap geschilderd... (1) Ik heb je niets meer te leren !
Ho, ik zal mijn leertijd niet als besloten beschouwen, zolang ik de gelegenheid niet heb gehad de Italiaanse meesterwerken te bestuderen !
Waarom zo ver lopen, wanneer de liefhebbers hier belangstelling betonen voor je eigen werk ?
(1) In het museum van Antwerpen.

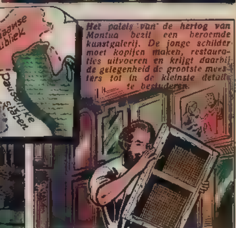

naar Italië. Hij is 22 jaar oud.

Zijn eerste halte maakt hij te Venetië.

Niet kwaad je kopij van de « Marteldood van Sint Petrus » van Titiaan...

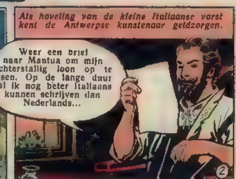

Mijn meester, de hertog Vincent van Gonzague, heer van Mantua, zou graag een goed kopist willen aanwerven om hem kopijen te bezorgen van de beroemde meesterwerken die niet te koop zijn...

jaar blijft Rubens aan het kleine hof van de hertog van Mantua.
Hieronder ziet u een beeld van de oude stad Mantua, die in haar tijd als oninneembaar werd aanzien daar ze langs alle zijden door lagunen omringd.
Zwitserland
Hertogdom Milaan
Venetiaanse republiek
Mantua
Parma
Hertogdom Genua
Modena
Pauselijke staten
Toscana

Het paleis van de hertog van Mantua bezit een beroemde kunstgalerij. De jonge schilder moet kopijen maken, restauraties uitvoeren en krijgt daarbij de gelegenheid de grootste meesters tot in de kleinste details te bestuderen.

jaar 1603 beveelt de hertog van Mantua aan zijn schilder een zending kunstvoorwerpen die aan Philips II geschonken worden, naar Spanje te verzenden.

Daarna wordt Rubens naar Rome gestuurd. Hij laat geen gelegenheid voorbij gaan om al de meesterwerken van de Oudheid te bestuderen.
De triomfboog van Septimus Severus is vrijgemaakt, maar hij was weggezonken onder het « puin der eeuwen ».

Als hoveling van de kleine Italiaanse vorst kent de Antwerpse kunstenaar geldzorgen.
Weer een brief naar Mantua om mijn achterstallig loon op te eisen. Op de lange duur zal ik nog beter Italiaans kunnen schrijven dan Nederlands...
2

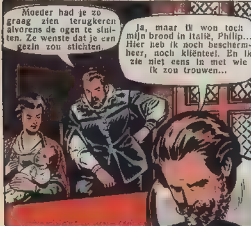
(1) Onlangs hebben de historici uit oude Italiaanse archieven vernomen dat Rubens te Mantua niet naar waarde werd geschat.

In die tijd had men meer dan een maand nodig om van Italië naar Vlaanderen te reizen...

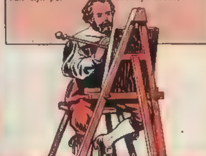

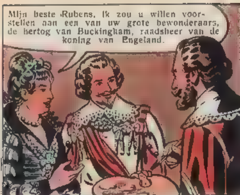

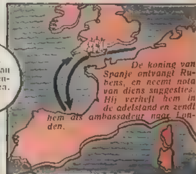

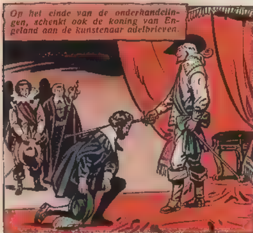

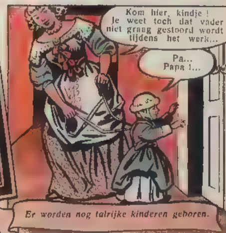

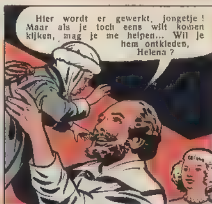

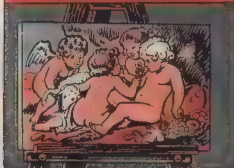

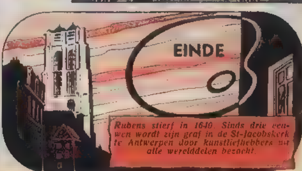

Volgende week : ROBINSON CRUSOE.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE STEDEN

WIE zijn leven heeft doorgebracht in een grote stad, b.v. in New York, kan zich geen idee vormen van hetgeen een stad in de Middeleeuwen was. Vandaag heeft men in alle grote steden wolkenkrabbers in beton of metaal, straten die elkaar in rechte hoek snijden, er is een metro, er zijn liften, radio, hygiëne, urbanisatie, enz., enz... En bij dat alles heerst er een grote drukte, een dichte mensenmenigte beweegt zich door de straten en duizenden auto's vinden er hun weg. Dat was vroeger heel anders...

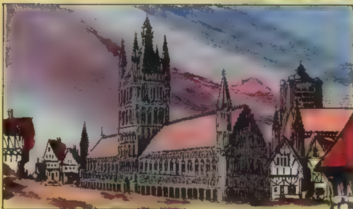
1. — DE STRATEN

DE straten waren niet recht maar geleken op slingerende en hobbelige veldwegen. Er was geen stadsplan en men dacht er ook niet aan de straten breed aan te leggen. De gevels van de huizen helden voorover en wel zodanig dat de brede daken elkaar, boven de straat, bijna raakten. Boven hing het wasgoed te drogen en beneden was de straat steeds schemerdonker en gooide men de afval. De varkens kwamen woelen in die afval en zochten er hun eten. Het werd pas helemaal goed als het stromen regende. Dan moesten de bewoners planken op de straat leggen om er ongeveer droog doorheen te geraken. Over de reuk praten wij liefst niet...

2. — TE VEEL MENSEN

HET was steeds te eng in de steden, omdat ze door een wal omringd waren. Er waren ook te veel mensen en men bouwde de huizen tot op de bruggen. Het leven was hard in de Middeleeuwse stad en steeds werden haar inwoners bedreigd door brand (de huizen waren in hout, de daken van stro), of pest. Pompiers waren onbekend en er waren ook geen dokters. Toch heerste er in die steden steeds een levendige drukte. Op de grote markt prezen de kooplui luidkeels hun waren aan. Er waren de bonte, plezierige kermissen.

3. — DE GILDEN

DE rijke handelaars hadden een stenen huis en dan waren er in de Middeleeuwse steden ook de zeer fraaie gildenhuizen. De ambachtslui verenigden zich in gilden en die gilde moest de belangen van haar leden behartigen. In de Middeleeuwse steden waren ook de merkwaardige hallen, waar de koopwaren geborgen werden. Denk aan de lakenhalle te Ieper. 's Nachts bewaakten honden de koopwaar.

4. — HARDE WERKERS

ZIJ die hetzelfde beroep uitoefenden hielden er aan bij elkaar te wonen, in dezelfde straat of in dezelfde wijk. Zo zag men in de Middeleeuwse steden de straat van de lakenwevers, die van de beenhouwers, van de leerlooiers, van de goudsmeden, van de spinners. Iedere korporatie of gilde had haar eigen leider, haar deken, haar gezellen, haar leerjongens en ook haar reglement. De arbeiders werkten meestal met vier of vijf samen in een atelier. Wanneer de klok het einde van de werktijd luidde, riepen de moeders hun kinderen binnen opdat ze niet zouden meegesleurd worden door de vloed van arbeiders, die door de stegen huiswaarts stroomde.

5. — DE KLASSENSTRIJD

RIJKE kooplui regeerden de gemeenten. Zij vormden het patriciaat. De ambachtslui werden heel dikwijls geëxploiteerd en af en toe wierpen zij het juk af. Dat was de strijd tussen de aristokratie en de demokratie. Er was ook nog de strijd die de gilden onderling met elkaar voerden. De grote, sterke gilden verpletterden vaak de kleinere. Men kan niet zeggen dat het er in de Middeleeuwse steden altijd zo rustig toeging!

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

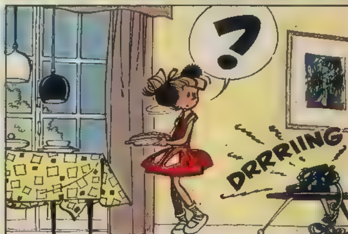

Dit is het IV° hoofdstuk van onze avonturenroman
DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON

DE GELE MAN

Marc Larcher, een zeeman, kan op zekere nacht te Papeete een Amerikaan uit de handen van enkele Japanners redden. De Amerikaan vertelt hem een lange geschiedenis...

MULLIGAN zweeg en de stilte in de kleine kajuit was drukkend. De maan was verder weggegleden en alles was nu in de schaduw gehuld. Het lang onsamenhangend verhaal, op fluistertoon verteld, en de duisternis die hen omringde, droeg er toe bij om aan de scène een fantastisch, onwerkelijk aspekt te geven. Mulligan hernam met stille, angstige stem :

— Begrijp je nu waarom ik dit eiland moet verlaten ? Begrijp je nu waarom ik bereid ben dit fabelachtig fortuin met jou te delen, indien je me helpt om aan die monsters te ontsnappen... Ik ben volledig uitgeput... Alleen kan ik tegen hen niet meer vechten en ze weten het... Het uur heeft geslagen... Indien ik in hun handen val, zullen ze me het geheim ontrukken... Maar met je schip kunnen we [redacted] hun plannen, al hun berekeningen in de war sturen. Samen kunnen we uit hun netten geraken.

— Ja, en dan ?

— Dan zullen we Lou Burns en Antonnelli terug vinden. Ze leven nog, ik weet het. Ik doorbladerde de lijsten van de doden en de gewonden uit de wereldoorlog. Ze staan er niet op... Bedenk dat ik slechts één keer de kans heb gehad naar de plaats van afspraak te gaan... Misschien wachten mijn makkers op me... Ze zijn wellicht gek van ongeduld. Tot op 1 januari a.s. blijft er ons niet veel tijd meer... Zul je de kans van je leven laten ontglippen ?

Het was die vraag die Marc zich sedert geruime poos stelde. Mulligan zag er oprecht uit, bovendien was hij te bang om te liegen. Maar wat moest hij uit dit alles besluiten ? Het avontuur lokte hem steeds, maar aan het avontuur dat Mulligan hem voorstelde, waren grote gevaren verbonden en slechts een kleine kans op slagen. Maar wie niet waagt, niet wint. En indien ze overwonnen... dan was het gedaan met de eentonige koprahandel van eilandje tot eilandje. In zijn verbeelding zag Marc het goud en de stapels bankbiljetten en opeens stond zijn besluit vast.

— Akkoord ! zei hij ten slotte met doffe stem. Wij zullen het er samen op wagen.

Er verscheen 'n zwakke glans op het mager gelaat van Mulligan en hij slaakte een zucht van verlichting.

— Ik wist wel dat je zou aanvaarden ! riep hij. Een kerel als jij kan zo'n enige gelegenheid niet voor zijn neus laten voorbij gaan. Wij samen kunnen die Samoeraï wel aan ! Op dit ogenblik echter ben je aan dezelfde gevaren blootgesteld als ik. Wees op je hoede, vertrouw niemand, zelfs je eigen schaduw niet. Wij moeten hier onmiddellijk vandaan, wij mogen geen minuut meer verliezen ! De Japanners hebben mijn spoor nog niet gevonden, maar lang zal het niet meer duren of ze weten waar ik ben. Licht het anker !...

Marc trachtte Mulligans ongeduld te bedaren.

— Zachtjes aan, vriend, ik heb geen levensmiddelen, geen drinkwater en ook geen gasoil voor de hulpmotor. We moeten de tijd hebben om dit alles in te slaan.

— Wanneer kan je dat doen ? vroeg Mulligan en zijn gelaat was vertrokken door de onrust.

— Zodra de dag in de lucht is, antwoordde Marc. Deze avond hebben we onze voorraad aan boord en met een beetje geluk gaan we onder zeil met de laatste vloed.

— Dat [redacted] laat... Dat is heel laat, zuchtte de Amerikaan, waarbij hij zenuwachtig in de handen wreef.

— Heb toch een beetje geduld ! Zo lang duurt het trouwens niet ! Kijk... Marc wees naar de eerste morgenklaarte, die in de enge hut viel. De vormen kwamen uit het duister te voorschijn, het roer, het kompas, de kist met de signalen... De nacht maakte plaats voor een nieuwe dag. Haast machinaal liep Marc naar een patrijspoort en wierp een blik naar buiten. Een lichte nevel lag als een sluier over de zwarte, geometrische vormen van de opgestapelde kisten op de kaaien. Het elektrisch licht van de kleine lampen verbleekte. In de verte hoorde men de stoomfluit van een cargo. Mulligan die achter Marc was komen staan, lei zijn neus tegen het dikke glas van de patrijspoort. Plotseling gilde hij en trad achteruit. Marc keek aandachtiger naar de kaai en verbleekte. Het was net alsof al het bloed uit zijn hart week. Ginds op het uiteinde van de houtwerf, stond een kleine, breedgeschouwerde gedaante. Het was een man, het was een kleine man met een onbeweeglijk gelaat... Een Japanner.

★

Voor de vijftigste keer wierp Marc een onderzoekende blik op de verlaten kaai. De zon stond reeds hoog aan de hemel en wierp haar zengende warmte over de stad, die als het ware in een schrijn van zacht groene hellingen ingesloten was.

— Verduiveld ! vloekte hij. Dat is toch onbegrijpelijk. Vier uren geleden moesten de vrachtwagens reeds hier zijn en Mooretaï is beslist reeds een uur weg om te gaan vragen waarom de leveringen niet tijdig geschieden.

Marc Larcher was woedend. Sedert jaren bestelde hij zijn voorraad steeds bij dezelfde handelaar, Morhead. Deze laatste had het gevraagde steeds op het vastgestelde uur afgeleverd. Hij wist hoe belangrijk het voor een schoener was met de laatste vloed te kunnen afvaren. Deze morgen echter waren de gele vrachtwagens van Morhead niet op het vastgestelde uur verschenen en dat zonder enige uitleg, zonder enige geldige reden. Marc voelde zich erg ongerust en na al hetgeen er zich de vorige nacht had afgespeeld, was dit ook begrijpelijk. Toen hij in de eerste morgenschemering de Japanner ontdekte, die de « Bora-Bora » bespiedde, had hij naar buiten willen snellen, maar Mulligan had hem de weg versperd.

— Ben je gek ? had hij geroepen. Snap je dan niet dat het een valstrik is ? De Japanners hebben mijn schuilplaats reeds ontdekt, ze willen je naar buiten lokken en die kerel dient als lokaas. Blijf hier... Blijf hier, men zal je neerschieten als je op de kaai komt... Marc gaf toe aan de smeekbeden van Mulligan en bleef dus aan boord. Toen hij even later opnieuw naar de patrijspoort liep, om nog eens naar de Japanner te kijken, was die verdwenen.

De zeeman had zich te ruste gelegd.

maar zijn slaap werd gestoord door nachtmerries en na twee uren stond hij weer op. Mulligan, die volledig uitgeput was, sliep nog. Marc bracht de hand aan de slapen, waarin het bloed koortsachtig klopte, hij had een migraine en een bittere smaak in de mond, lei een nieuw verband om het hoofd en klom dan naar de brug, om daar op de vrachtwagens van Morhead te wachten.

Tevergeefs. Daar er geen telefoon in de onmiddelijke nabijheid was, had hij dan een van zijn matrozen, Mooretaï, uitgestuurd om te zien wat er gaande was. Deze matroos was niet teruggekeerd en geen enkele vrachtwagen was er op de kaai verschenen...

Het was nu reeds elf uur. Marc vloekte inwendig. Hij bracht zijn gezel op de hoogte. Het zou onmogelijk zijn diezelfde avond nog te vertrekken. Nooit zouden ze de voorraad tijdig kunnen inslaan. Herhaaldelijk wou Marc van boord gaan om zelf te zien waar de camions bleven, maar Mulligan wist dit steeds te beletten.

— Deze kant van de kaaien is verlaten en in de doolhof van pakken en kisten is het zo gemakkelijk zich in hinderlaag te leggen. Wees toch verstandig. Nu je mijn geheim deelt, ben je net als ik voortdurend in doodsgevaar...

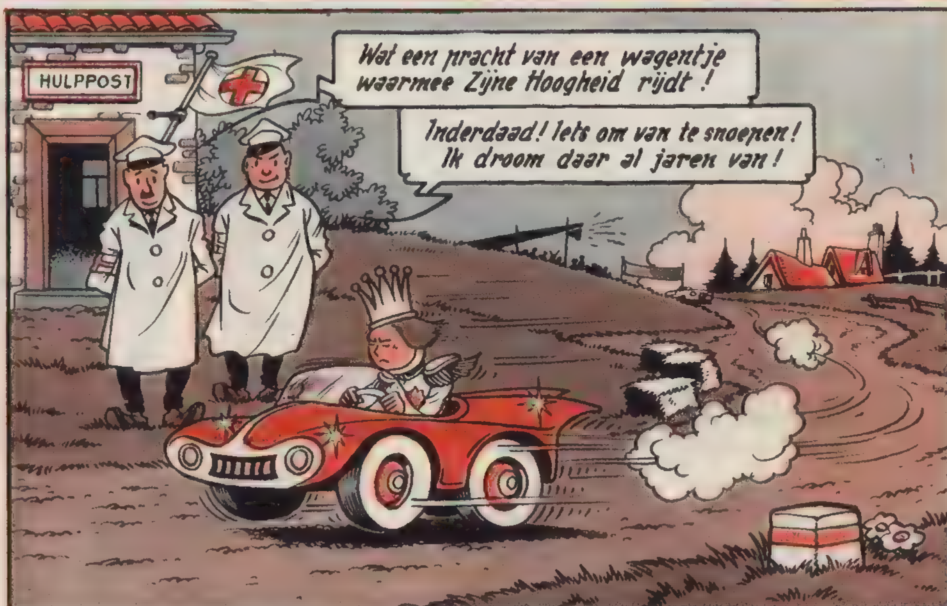
Op het middaguur hield Marc het niet meer uit. De waarschuwingen en de bange voorgevoelens van de Amerikaan konden hem niet meer tegen houden. Hij was vast besloten naar Morhead te gaan om te vragen waar de bestelde lading bleef en waarom men ze die morgen niet stipt had afgeleverd ? Toen hij op de brug kam, zag hij een jeep, die de kaai kwam opgereden en vlak bij de schoener stopte. Een politieman stapte uit. Hij bekeek de schoener van Marc Larcher, aarzelde nog een ogenblik en nam dan een beslissing... Hij wandelde naar de loopbrug toe...

Volgende week :

OPGEJAAGD ALS WILD

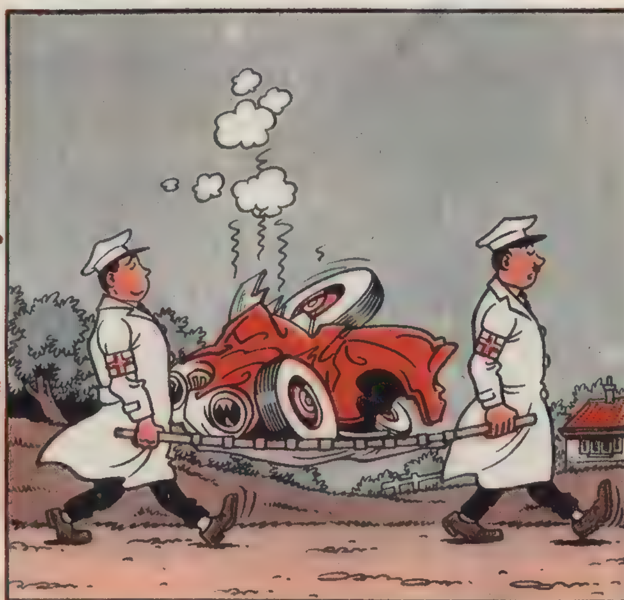
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

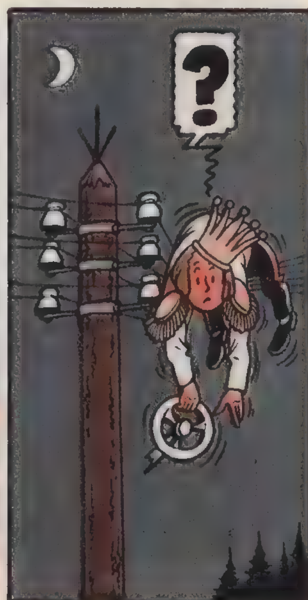
door WILLY VANDERSTEEN

BADEN POWELL

Zuid Afrika 1899. Baden-Powell, die in dienst van zijn land zo wat overal in de wereld streed, wordt voor de zoveelste keer naar Afrika gezonden. In het zuiden van het Zwarte Kontinent hebben de Boeren de koppen bij elkaar gestoken om de Engelsen te verdrijven. B.-P. zal al doen wat hij kan om dit te verhinderen...

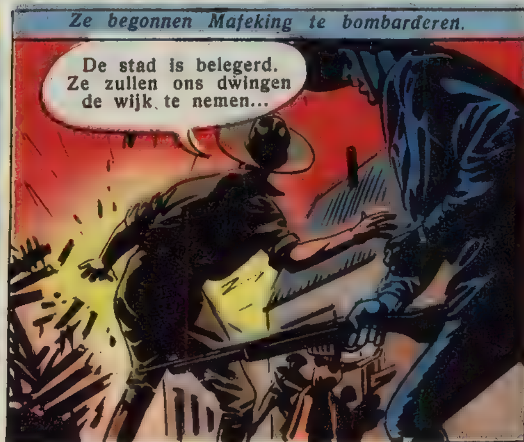
Tekst van Alan Jason
Tekeningen van Norman

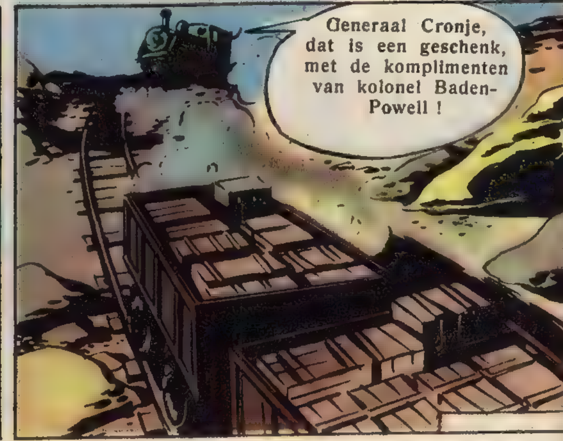

(Wordt voortgezet.)

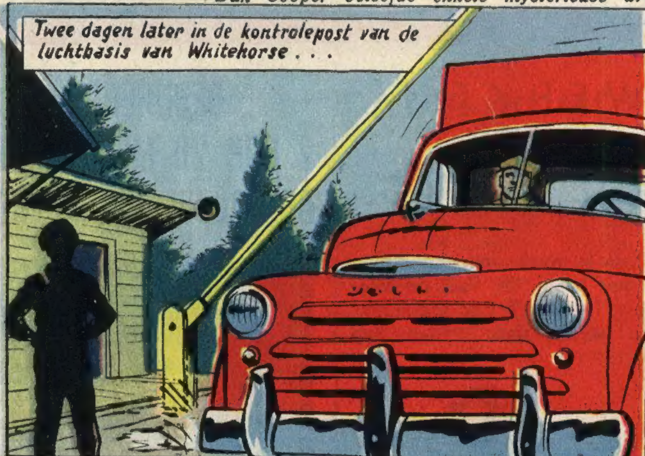

OPERATIE JUPITER

door A. WEINBERG

Dan Cooper beleefde enkele mysterieuse avonturen en keert ten slotte terug naar zijn basis te Whitehorse...

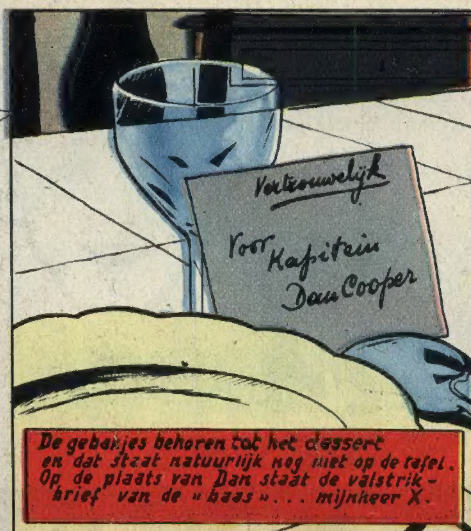

(Wordt voortgezet.)

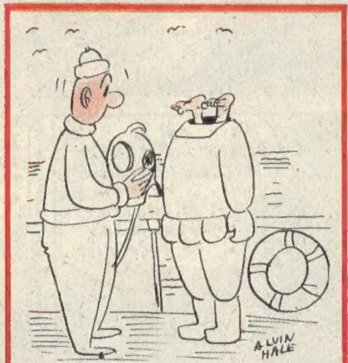
EEN SNORRETJE VAN 50.000 DOLLAR

GEORGES PERICANO, de eigenaar van een groot hotel in San Diego (Californië) heeft zijn snor laten verzekeren voor het aardige sommetje van 50.000 dollar.

— Wanneer men z'n handen, z'n benen en z'n tenen kan laten verzekeren, waarom dan ook geen snor ? zo sprak Pericano.

Je moet weten dat het snorretje van Pericano niet minder dan 38 cm lang is !

Geschiedenis zonder woorden.

DE POST

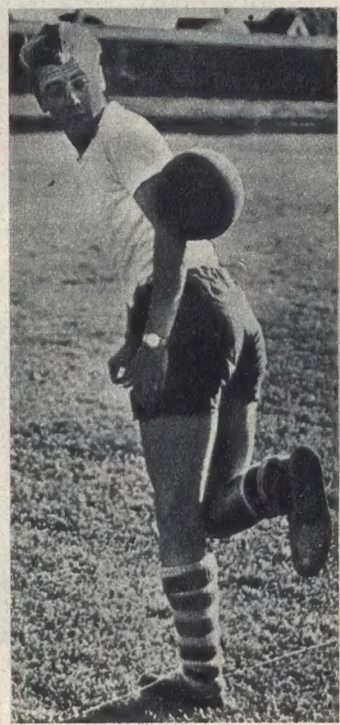
WERKEN MAAKT GELUKKIG

ZOU je je werk opgeven indien je het groot lot van de loterij moest winnen ? Een statistiekbureau stelde deze vraag aan

10.000 Amerikanen. Vier of vijf van de eventuele gelukkige winnaars antwoordden dat zij verder zouden werken. Slechts de niet gespecialiseerde bedienden en de losse arbeiders bekenden dat zij van beroep zouden veranderen of helemaal niets meer zouden uitrichten.

GEDURENDE 2 UUR 20 MIN. RAAKTE DE BAL DE GROND NIET

TORE HANSEN, een jong Noors voetballer van de Frederikostads Soccer Club, is een waar kunstenaar met de bal. Hij gooide de bal gedurende 2 uur en 20 minuten met de voeten of met het hoofd 6.096 keren in de lucht. De bal raakte al die tijd niet een keer de grond ! Dit merkwaardig staaltje werd gekontroleerd door vier scheidsrechters. Intussen hebben reeds verschillende cirkusdirekteurs aan Tore Hansen gevraagd of hij bij hen zijn sensationeel nummer niet wilde herhalen, maar Tore Hansen weigerde. Hij houdt te veel van de voetbal en zou graag een mooie carrière als beroepsvoetballer maken.

12, 18 OF 24 MAANDEN

HET is een Belg die in 1850 in Europa de aankoop op krediet invoerde. Dit systeem werd in 1807 in Amerika gelanceerd door een meubelmaker. In Zwitserland koopt men slechts zeer zelden op krediet, maar het is ook waar dat de Zwitsers rijke lui zijn !

HET PROCES VAN SMOKY

SMOKY, een mooie hond en mascotte van een regiment gekazerneerd te Cornwales, verscheen voor de rechtbank van Wadebridge. Hij werd er van beschuldigd de piloot Austin Waterworth in het been te hebben gebeten. De houding van Smoky tijdens het proces was zeer waardig. Hij verroerde geen vin toen de piloot hem met de vinger aanwees en zei : « Het is een lelijke, stoute hond ! » Hij toonde echter wel zijn blijdschap toen zijn meester verscheen om hem, samen met enkele getuigen van het ongeluk, te verdedigen. Uiteindelijk werd het iedereen duidelijk dat Austin Waterworth de hond tweemaal nijdig had geschopt en toen was deze laatste zó boos geworden,

dat hij zijn tanden krachtig in de kuit van de piloot had gezet. Smoky werd van iedere smet wit gewassen, omdat hij in staat van wettige zelfverdediging verkeerde. Naar het schijnt behandelt heel het escadrille Smoky sedertdien met veel eerbied. Sommigen gaan zelfs zo ver, de weg helemaal vrij te laten als Smoky aan komt gewandeld !

Tilion

HALLO... POOL !

EEN geleerde die zijn tenten heeft opgeslagen aan de Noordpool, gelukte er in telefonisch kontakt te nemen met een van zijn kollega's die overwintert aan de Zuidpool. De twee geleerden die op 18.000 km van elkaar wonen, waren zo ontroerd dat ze eerst haast niet spreken konden en ten slotte met elkaar slechts een paar beleefdheidsformules wisselden.

DE OPEN DEUR

DE vroede vaderen van New Port (Verenigde Staten) hebben de eigenaars van de café's opdracht gegeven hun deuren te veranderen. De deuren moeten voortaan naar buiten, in plaats van naar binnen opengaan. « De deuren van de drankgelegenheden, aldus de vroede vaderen, gaan te makkelijk open en zijn een verleiding voor de voorbijgangers. Eens er binnen, hebben zij het echter heel wat moeilijker weer buiten te geraken. Soms slagen zij daarin zelfs niet eens ! Wanneer de deur naar buiten opengaat zal iemand die in de drankgelegenheid is, er makkelijker toe komen op tijd naar huis te gaan. »

Wij hopen van harte dat de schepenen van New Port gelijk hebben.

DAT IS HUMOR

PIERRE BRASSEUR, Frans akteur, was zeer haastig en bovendien verstrooid. Hij parkeerde zijn wagen tussen de spijkers. Op het ogenblik dat hij met gerust gemoed wou weggaan, hoorde hij een agent op vriendelijke toon het volgende roepen :

— Mijnheer, wees zo goed de deuren van je wagen open te laten, opdat de voetgangers de straat zouden kunnen oversteken!

3 SINJOREN IN SPANJE

DRIE Sinjoren waren op reis in Spanje. Hun geld was op en ze hadden nog altijd geen stierengevecht gezien en daarvoor waren ze eigenlijk naar Spanje gekomen.

—Zouden we niet gratis binnen geraken ? zei de eerste. We lopen rond de arena en vinden misschien ergens een gaatje.

Zo gezegd zo gedaan. In de dikke muur was er slechts één deur. Op het ogenblik dat ze wilden binnen gaan, kwam er een Spanjaard die op de deur klopte en riep : Picador.

De deur werd geopend, de man stapte binnen. Er kwam een tweede Spanjaard die ook aanklopte en riep : Matador.

Hij werd binnen gelaten. Er kwam een derde die riep : Toreador.

De deur ging een derde keer open. Toen zei een van de lustige Antwerpenaars :

— Ik heb het gesnapt !

Hij klopte op de deur en riep : Theodoor, Isidoor en Polydoor !

EEN MANDOLINE

EEN Italiaan maakte zelf zijn mandoline. Dat is voor een Italiaan misschien niet ongewoon. Dat wordt het pas, als je weet dat hij zijn instrument vervaardigde uit 2.404 luciferdoosjes. De klank van de mandoline is waarschijnlijk erg warm !...

MATHUZALEM & Co

EEN man die blootvoets in sandalen loopt en niets anders eet dan rauwe groenten, vruchten en beschuiten, staat te Montreal (Canada) in het brandpunt van de belangstelling. Je moet weten dat die man Howard Robard Hugues heet en hij een van de grootste fortuinen van het Amerikaans kontinent bezit. Hij is eigenaar van een aantal staalfabrieken, van warenhuizen, een grote brouwerij, hotels en een luchtvaartmaatschappij. Iemand vroeg hem waarom hij asceet was en de multi-miljonair antwoordde heel ernstig : « Ik houd

er niet aan vroeg te sterven. Ik wens driehonderd jaar te leven en voel me daartoe ook in staat. » Wat een snoever, he !

SNEL EN VEILIG

DE stad München heeft er iets op gevonden om het leven van de automobilisten te vergemakkelijken. Bij het rood en groen verkeerslicht verschijnt er nu ook een cijfer, dat de snelheid aangeeft waarmee de automobilisten moeten rijden om aan het volgend kruispunt het groen licht te vinden; met andere woorden om steeds te kunnen doorrijden. Dit systeem vermindert het aantal ongelukken gevoelig. Het verkeer schijnt langzamer, maar gaat in werkelijkheid twee keer vlugger !

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

Publiciteit : publiart

7-11-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Haddock ziet een periscoop uit de golven oprijzen en verliest het hoofd...

(Wordt voortgezet.)